

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce **J. D.**, zastoupeného Mgr. Pavlem Trnkou, advokátem se sídlem Benátská 7, Praha 2, proti žalovanému **Magistrátu hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, adresa pro doručování: Jungmannova 35/29, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 29. 4. 2008, č. j. S-MHMP 218572a/2008 a č. j. S-MHMP 218572b/2008, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 3. 2009, č. j. 11 Ca 209/2008 - 30,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 3. 2009, č. j. 11 Ca 209/2008 - 30, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou ze dne 3. 6. 2008 žalobce brojil proti v záhlaví označeným rozhodnutím žalovaného.

[2] Městský soud v Praze výše uvedeným usnesením žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl, předmět řízení přitom označil jako „řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2008, č. j. S-MHMP 218572a/2008“. Uvedl, že žalobou napadené rozhodnutí je rozhodnutím, kterým bylo přerušeno správní řízení zahájené na základě žalobcovy žádosti o zrušení údaje o místu trvalého pobytu J. L. a K. L. Rozhodnutím o přerušení řízení však není rozhodováno o právech a povinnostech účastníka řízení plynoucích z hmotného práva. Jde o rozhodnutí procesní povahy, kterým je upraveno

vedení řízení. Podle § 70 písm. c), § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba proti takovému rozhodnutí nepřipustná.

[3] Ve včasné kasační stížnosti žalobce (dále též stěžovatel) namítl, že usnesení je nepřezkoumatelné, neboť výrok „žaloba se odmítá“ je nesrozumitelný. Ve výroku je třeba uvést, jaká žaloba se odmítá, tedy proti komu byla podána a s návrhem na vyslovení čeho.

[4] Dále uvedl, že městský soud blíže nespecifikoval důvody, pro něž žalobu považoval za nepřipustnou. Správní orgány přerušily řízení o žalobcově žádosti o zrušení údaje o místu trvalého pobytu O. L., J. L. a K. L. vzhledem k probíhajícím řízením o předběžných otázkách, týkajícím se spoluvlastnictví předmětné budovy. Učinily tak však nesprávně. Řízení o zrušení úředního záznamu o pobytu rodiny L. je rozhodnutím o právech a povinnostech a jeho přerušením se správní orgány pokouší prodlužovat protiprávní stav. Dědické řízení ani řízení o vkladu vlastnického práva na základě darovací smlouvy nejsou řízeními o předběžné otázce, která by mohla ovlivnit rozhodnutí ve věci žádosti o zrušení úředního záznamu o místu trvalého pobytu rodiny L.

[5] Z uvedených důvodů navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

[6] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl její zamítnutí

[7] Kasační stížnost je důvodná.

[8] V daném případě žalobce brojil proti rozhodnutím správních orgánů, jimiž bylo přerušeno správní řízení. Otázkou, zda takové rozhodnutí podléhá soudnímu přezkumu se Nejvyšší správní soud již zabýval, přičemž dospěl k závěru, že usnesení o přerušení řízení podle § 64 odst. 1 správního řádu je vyloučeno ze soudního přezkumu podle § 70 písm. c) s. ř. s. [viz např. rozsudek ze dne 30. 4. 2008, č. j. 3 As 64/2007 - 62; k otázce soudní přezkoumatelnosti rozhodnutí o přerušení správního řízení podle § 29 předchozího správního řádu (zákon č. 71/1967 Sb.) srov. např. rozsudek ze dne 30. 1. 2009, č. j. 4 As 48/2008 - 23; všechna citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz]. Lze dodat, že otázkou zákonnosti rozhodnutí o přerušení řízení by se soud mohl zabývat buď při přezkumu konečného správního rozhodnutí ve věci samé, nebo v rámci rozhodování o žalobě na nečinnost dle § 79 a násl. s. ř. s. (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2006, č. j. 6 Ans 2/2005 - 68, publ. pod č. 974/2006 Sb. NSS).

[9] Závěry městského soudu tedy byly teoreticky správné, řízení o žalobě však městský soud zatížil procesními vadami, pro něž je nutno napadené usnesení zrušit a věc vrátit tomuto soudu k dalšímu řízení.

[10] Jak vyplynulo ze správního spisu, podáním ze dne 6. 8. 2007 žalobce požádal o zrušení údaje o místu trvalého pobytu O. L., J. L. a jejich nezletilé dcery K. L. na adrese P. 5 – J., N. 213/7. Úřad městské části Praha 5 přerušil řízení o žalobcově žádosti dvěma rozhodnutími, a to usnesením ze dne 6. 3. 2008, č. j. OOS5/3/134a/2007, ve vztahu k O.

L., a usnesením ze dne 6. 3. 2008, č. j. OOS5/3/134b/2007, ve vztahu k J. a K. L. Žalobcovu odvolání proti těmto usnesením žalovaný zamítl a usnesení potvrdil, taktéž dvěma rozhodnutími, a to rozhodnutím ze dne 29. 4. 2008, č. j. S-MHMP 218572a/2008, ve vztahu k O. L., a rozhodnutím ze dne 29. 4. 2008, č. j. S-MHMP 218572b/2008, ve vztahu k J. a K. L..

[11] Proti těmto rozhodnutím žalobce brojil předmětnou žalobou. V ní sice rozhodnutí žalovaného označoval bez odlišujících písmen „a“, „b“, užitých v číslech jednacích, nicméně z jejího obsahu a zejména pak ve spojení s obsahem jeho podání ze dne 4. 3. 2009 (č. l. 25) a ze dne 6. 3. 2009 (č. l. 27), bylo zřejmé, že soudně napadl obě výše označená rozhodnutí žalovaného.

[12] Městský soud tak nesprávně zúžil předmět řízení, když ho v záhlaví napadeného usnesení označil jako „řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2008, č. j. S-MHMP 218572a/2008“. Vedle toho však městský soud nesprávně určil skutkový stav, když v odůvodnění usnesení uvedl, že toto rozhodnutí žalovaného, jakož i jemu předcházející usnesení Úřadu městské části Praha 5 ze dne 6. 3. 2008, č. j. OOS5/3/134a/2007, byla vydána ve věci žalobcovy žádosti o zrušení údaje o místu trvalého pobytu J. a K. L. (namísto O. L.).

[13] Za situace, kdy městský soud učinil předmětem přezkumu bez dalšího pouze jedno ze dvou napadených rozhodnutí žalovaného, přičemž však přezkoumávanému rozhodnutí přisoudil nesprávný skutkový obsah (zde tedy obsah onoho druhého, nepřezkoumávaného rozhodnutí), trpí dotčené usnesení městského soudu nepřezkoumatelností pro nesrozumitelnost ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

[14] Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla shledána důvodnou, Nejvyšší správní soud napadený rozsudek městského soudu dle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. V něm, vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.), rozhodne též o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. července 2009

JUDr. Lenka
Kaniová
předsedkyně
senátu